

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๓ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ทวิ ข้าราชการส่วนจังหวัดมี ๒ ประเภท

(๑) ข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญ ได้แก่ข้าราชการส่วนจังหวัดซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการครูส่วนจังหวัด

(๒) ข้าราชการครูส่วนจังหวัด ได้แก่ข้าราชการส่วนจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำในสถานศึกษาของจังหวัดหรือดำรงตำแหน่งอื่นซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้บริหารและให้การศึกษาในสถานศึกษาของจังหวัด

ข้าราชการส่วนจังหวัดมีฐานะเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๑) ให้มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนจังหวัดคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.จ.” ประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็นประธาน ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธาน อธิบดีกรมการปกครอง ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการและให้ ก.จ. ตั้งเลขาธิการหนึ่งคน

ให้ ก.จ. มีฐานะและอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับคณะรัฐมนตรีและ ก.พ. และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) ออกกฎ ก.จ. ข้อยบังคับ หรือระเบียบในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดให้ออกกฎ ก.พ. ข้อยบังคับ หรือระเบียบในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกกฎ ก.จ. ข้อยบังคับ หรือระเบียบ ให้นำกฎ ก.พ. ข้อยบังคับ หรือระเบียบว่าด้วยเรื่องนั้นๆ มาใช้บังคับเป็นกฎ ก.จ. ข้อยบังคับ หรือระเบียบโดยอนุโลม

(ข) ตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.จ. วิสามัญ” เพื่อทำการใดๆ แทนได้

(ค) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.จ.

(๒) ให้มีคณะอนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.จ. จังหวัด” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขาธิการจังหวัด และหัวหน้าส่วนต่างๆ ของจังหวัดเป็นอนุกรรมการ และให้ อ.ก.จ. จังหวัดตั้งเลขานุการหนึ่งคน

ให้ อ.ก.จ. จังหวัดมีหน้าที่ช่วย ก.จ. ปฏิบัติการในจังหวัดนั้น ตามที่ ก.จ. มอบหมาย และให้ อ.ก.จ. จังหวัดมีฐานะและอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม และ อ.ก.พ. จังหวัดด้วย

(๓) ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการส่วนจังหวัด ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับนายกรัฐมนตรีด้วย

• ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการส่วนจังหวัด ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง อธิบดี และผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย

(๔) ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.จ. จะดำเนินการสอบคัดเลือก เพื่อเลื่อนข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญชนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นก็ได้

(๕) ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขึ้นเงินเดือน วินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ ของข้าราชการครูส่วนจังหวัด เป็นอย่างอื่นก็ได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ ตี แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ตี เพื่อประโยชน์แก่ราชการของจังหวัด กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจส่งโอนข้าราชการส่วนจังหวัดไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการส่วนจังหวัดในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิมในอีกจังหวัดหนึ่งได้”

มาตรา ๕ ผู้ใดเป็นข้าราชการส่วนจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำในสถานศึกษาของจังหวัด หรือดำรงตำแหน่งอื่นซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้บริหารและให้การศึกษาในสถานศึกษาของจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการครูส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๖ ผู้ใดเป็นข้าราชการส่วนจังหวัดวิสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการส่วนจังหวัดวิสามัญต่อไป และให้นำมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ การใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดที่ใช้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การดำเนินการต่อไปสำหรับการนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.จ. กำหนด

มาตรา ๘ การใดที่เคยดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดที่ใช้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะดำเนินการได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.จ. กำหนดโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนในสถานศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่เหมาะสม เพราะมิได้ให้สิทธิข้าราชการดังกล่าวเท่าเทียมกับข้าราชการครูสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้แยกประเภทข้าราชการครูส่วนจังหวัดออกจากข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญ และให้การบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูส่วนจังหวัดกระทำได้โดยพระราชกฤษฎีกาเพื่อวางหลักเกณฑ์ให้ข้าราชการครูส่วนจังหวัดได้รับสิทธิเท่าเทียมกับข้าราชการครูสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และกำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนจังหวัดวิสามัญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้